

แนวทางการพัฒนาระบบการรักษาความปลอดภัยค่ายทหาร
ในกองทัพภาคที่ 2

เอกสารวิจัยส่วนบุคคล

โดย

พันเอก อิทธิชัย ใจกล้า

หัวหน้ากองกำลังพล มณฑลทหารบกที่ 21

วิทยาลัยการทัพบก

กันยายน 2564

บทคัดย่อ

ผู้วิจัย	พันเอก อธิชัย ใจกล้า
เรื่อง	แนวทางการพัฒนาระบบการรักษาความปลอดภัยค่ายทหาร ในกองทัพภาคที่ 2
วันที่	กันยายน 2564 จำนวนคำ : 6,408 จำนวนหน้า : 20
คำสำคัญ	ระบบการรักษาความปลอดภัย, กองทัพภาคที่ 2
ชั้นความลับ	ไม่มีชั้นความลับ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบและนโยบายการรักษาความปลอดภัยของกองทัพบกในอดีตจนถึงปัจจุบันเพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาระบบการรักษาความปลอดภัยค่ายทหารในกองทัพภาคที่ 2 ตลอดจนวิเคราะห์รูปแบบที่เหมาะสมของการรักษาความปลอดภัยสำหรับกองทัพบก โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงยุทธศาสตร์ตามแนวทางที่วิทยาลัยการทัพบกกำหนด ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการรักษาความปลอดภัยในอดีตจนถึงปัจจุบันมีการวางมาตรการและกำหนดวิธีปฏิบัติเพื่อรักษาความปลอดภัยตามระดับความสำคัญตามหน้าที่ความรับผิดชอบและกำลังงบประมาณของหน่วยงาน เนื่องจากหน่วยขึ้นตรงของกองทัพบกแต่ละส่วนมีระดับความสำคัญต่างกัน มาตรการและวิธีปฏิบัติเพื่อรักษาความปลอดภัยจึงต้องมีระดับความเข้มงวดต่างกัน ดังนั้นการพัฒนาระบบการรักษาความปลอดภัยที่เหมาะสมที่จะนำมาใช้ในกองทัพบกจะต้องพิจารณาองค์ประกอบที่สำคัญได้แก่นโยบายด้านความปลอดภัย การกำหนดแนวปฏิบัติ โครงสร้างและรูปแบบการรักษาความปลอดภัยของหน่วยงานความมั่นคง นวัตกรรมและเทคโนโลยี กระบวนการสร้างความเข้าใจกับประชาชนและเจ้าหน้าที่และการบริหารความเสี่ยงและการประเมินความเสี่ยง นอกเหนือจากการพิจารณาปัจจัยด้านหน้าที่รับผิดชอบและงบประมาณการรักษาความปลอดภัยของกองทัพให้ได้มาตรฐานถือว่าเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ก็เพื่อกำหนดขีดความสามารถด้านการรักษาความปลอดภัยของบุคลากรและสถานที่ของหน่วยงานทางราชการให้มีความมั่นคงปลอดภัยมากที่สุด

ABSTRACT

AUTHOR : Colonel Ittichai Jaikla
TITLE : An Approach to Development of Security System in
The Second Army Area
DATE : September 2021 **WORD COUNT :** 6,408
PAGES : 20
KEY TERMS : Security, Second Army Area
CLASSIFICATION : Unclassified

The objective of the research was to find out the form and policy of the Thai military security from past to present to provide a method of developing security system in the Second Army Area, and to analyze the most applicable structure for security system in the Royal Thai Army by using a strategic research process as the Royal Thai Army War College designated. The findings indicated that since the past a measure and procedure were set in the structure of security system to secure in accordance with the priority, responsibility, and budget. Since each part of the structure that made up military sectors had different priority toward sectors, a measure and procedure for security in the military sectors must also have different rigorousness. The most applicable form of security system for the Royal Thai Army comprises 5 components: Security system policy Regulation for structure and form of security system for security agency Innovation and technology Process of comprehending citizen and agent Risk management and evaluation. It is essential to continuously proceed the security system standardization in order to enhance the security competency of the officer and government office.

กิตติกรรมประกาศ

เอกสารการวิจัยส่วนบุคคล เรื่องแนวทางการพัฒนาระบบการรักษาความปลอดภัยค่ายทหารในกองทัพภาคที่ 2 สำเร็จลงได้ ด้วยความกรุณาจากคณาจารย์ของวิทยาลัยการทัพบกทุกท่าน ที่ได้ช่วยประสิทธิ์ประสาทความรู้ตลอดห้วงการทำวิจัย รวมถึงช่วยสนับสนุนส่งเสริมการทำวิจัยในด้านข้อมูลการรักษาความปลอดภัยที่สามารถประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาระบบการรักษาความปลอดภัยค่ายทหารกองทัพภาคที่ 2 และค่ายทหารอื่นๆของกองทัพบก ซึ่งจะส่งผลดีและเป็นประโยชน์ต่อกองทัพบกในการตอบสนองต่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ด้านความมั่นคง ต่อไป

ขอขอบพระคุณ พันเอกหญิง ธัญนุช สิงห์พันธุ์ อาจารย์ที่ปรึกษา ที่กรุณาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำ ให้แนวทางและตรวจสอบต้นฉบับอย่างละเอียดจนทำให้งานวิจัยนี้เสร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ ดร. หทัยกาญจน์ ทวีทอง เป็นอย่างสูงที่กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่ปรึกษา ซึ่งได้ให้ความช่วยเหลือสนับสนุนข้อมูล และให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ในการทำวิจัยครั้งนี้

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	1
ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	3
กรอบแนวคิดการวิจัย	3
วิธีการศึกษา	4
ประโยชน์ที่ได้รับ	6
บทที่ 2 บทวิเคราะห์	7
การวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาการรักษาความปลอดภัยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน	7
การวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมทางยุทธศาสตร์ (Strategic Environment)	8
การวิเคราะห์แนวทางใหม่ในการแก้ไขปัญห	10
บทที่ 3 บทอภิปรายผล	13
รูปแบบที่เหมาะสมของการรักษาความปลอดภัยที่จะนำมาใช้ในกองทัพบก	13
แนวทางการพัฒนามาตรฐานการรักษาความปลอดภัยของกองทัพบกในอนาคต	16
บทที่ 4 บทสรุป	20
รูปแบบและนโยบายการรักษาความปลอดภัยของกองทัพไทยในอดีตจนถึงปัจจุบัน	20
รูปแบบที่เหมาะสมของการรักษาความปลอดภัยสำหรับกองทัพบก	21
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	21
เอกสารอ้างอิง	23
ประวัติผู้วิจัย	25

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยกำลังเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่หลากหลายและรวดเร็วภายใต้กระแสประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชนของโลกยุคปัจจุบัน ทศวรรษที่ผ่านมาประชาชนมีความตื่นตัวต่อการมีส่วนร่วมในหลายรูปแบบ มีการรวมตัวและจัดตั้งกลุ่มเพื่อเรียกร้องสิทธิประโยชน์ต่างๆเพิ่มมากขึ้น รวมถึงเกิดปัญหาการก่อความไม่สงบอย่างต่อเนื่อง เช่น เหตุการณ์ก๊อดดาร์มีบุกยึดโรงพยาบาลศูนย์ราชบุรี เมื่อปี 2543 การปล้นคลังอาวุธกองพันพัฒนาที่ 4 เมื่อปี 2547 และการก่อเหตุรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นต้น ซึ่งทุกเหตุการณ์ล้วนสร้างความสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินทั้งประชาชนและเจ้าหน้าที่รัฐ รวมทั้งรัฐต้องสูญเสียงบประมาณจำนวนมาก ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาระดับชาติที่ทุกรัฐบาลได้กำหนดเป็นนโยบายเพื่อแก้ไขปัญหา

การเปลี่ยนแปลงทางสังคมอย่างรวดเร็วของโลกยุคปัจจุบัน ส่งผลต่อปัญหาความมั่นคงของไทยให้มีความยุ่งยากซับซ้อนเพิ่มขึ้นในหลายมิติ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติโดยเฉพาะการค้าอาวุธ การค้ายาเสพติด การค้ามนุษย์ อาชญากรรมคอมพิวเตอร์ และการก่อการร้ายสากล (ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2552) การวางมาตรการและกำหนดวิธีปฏิบัติเพื่อการรักษาความปลอดภัยควรเป็นไปเพื่อรองรับตามระดับความสำคัญ หน้าที่ความรับผิดชอบ และกำลังงบประมาณของกองทัพ เนื่องจากส่วนงานต่าง ๆ ตามโครงสร้างที่ประกอบขึ้นเป็นหน่วยงานของกองทัพ แต่ละส่วนมีระดับความสำคัญต่างกัน ฉะนั้น การวางมาตรการและกำหนดวิธีปฏิบัติเพื่อรักษาความปลอดภัยสถานที่จึงต้องมีระดับความเข้มงวดต่างกัน เพื่อไม่ให้เกิดบรรยากาศที่กดดันแก่ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานนั้น (Reid, Robert N., 2005) อย่างไรก็ตาม การรักษาความปลอดภัยโดยเฉพาะสถานที่ทางการทหารที่มีความสำคัญด้านความมั่นคงนั้นจำเป็นต้องมีมาตรการป้องกันหรือป้องปรามที่เหมาะสมโดยมุ่งให้มีประสิทธิภาพสูงสุดมีความพร้อมต่อการเผชิญกับภัยคุกคาม และความท้าทายด้านความมั่นคงมักจะเข้ามาในรูปแบบใหม่ที่มีความซับซ้อนมากขึ้นอันส่งผลให้เกิดโอกาสและความท้าทายต่อระบบ

การรักษาความปลอดภัยโดยเฉพาะหน่วยงานที่มีความสำคัญด้านความมั่นคง จะเห็นได้ว่ากลุ่มก่อการร้ายได้แผ่กระจายไปทั่วโลกและขยายวงไปสู่อุดมการณ์ความรุนแรงแม้ว่าจะไม่มีผู้นำและองค์กรที่ชัดเจน การก่อการร้ายจึงมีโอกาที่จะเกิดขึ้นได้ทุกเวลาและทุกพื้นที่ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนาระบบการรักษาความปลอดภัยให้มีความทันสมัย มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับระเบียบการรักษาความปลอดภัยรวมถึงมาตรการในการรักษาความปลอดภัยของกองทัพหรือหน่วยงานความมั่นคงอื่น ๆ ที่มีคุณลักษณะใกล้เคียงกัน (ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554)

กองทัพภาคที่ 2 เป็นหน่วยขึ้นตรงกองทัพบก มีหน้าที่ในการป้องกันประเทศ การรักษาความมั่นคงภายใน การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ และการพัฒนาประเทศ รับผิดชอบพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศ มีค่ายทหารจำนวน 11 ค่ายมีที่ตั้งกระจายอยู่ครอบคลุมพื้นที่ทั้ง 20 จังหวัดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ค่ายสุรนารีเป็นค่ายทหารขนาดใหญ่ในกองทัพภาคที่ 2 ตั้งอยู่ ณ ตำบลหนองไผ่ล้อม อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา เป็นที่ตั้งของกองบัญชาการกองทัพภาคที่ 2 และหน่วยขึ้นตรงกองทัพภาคที่ 2 อีกหลายหน่วย รวมทั้งเป็นสถานที่เก็บรักษาอาวุธยุทโธปกรณ์ และข้อมูลสำคัญด้านการทหารและด้านความมั่นคง ค่ายสุรนารี จึงนับว่าเป็นจุดยุทธศาสตร์สำคัญด้านการทหารของกองทัพบก หากถูกบ่อนทำลาย ก่อวินาศกรรม โจรกรรม หรือถูกโจมตีย่อมส่งผลเสียหายต่อชื่อเสียงเกียรติภูมิของกองทัพบกและความมั่นคงของประเทศชาติอย่างใหญ่หลวง ผู้วิจัยจึงมีแนวความคิดและสนใจที่จะศึกษาเพื่อพัฒนาระบบและรูปแบบที่เหมาะสมของการพัฒนาระบบการรักษาความปลอดภัยค่ายทหารของกองทัพบกในอนาคต โดยกำหนดคำถามการวิจัยจำนวน 3 ข้อดังนี้ ลักษณะของระบบการรักษาความปลอดภัยค่ายทหารในกองทัพภาคที่ 2 ปัจจุบันเป็นอย่างไร และเมื่อพัฒนาระบบการรักษาความปลอดภัยแล้วการรักษาความปลอดภัยค่ายทหารในกองทัพภาคที่ 2 มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นหรือไม่ โดยทำยที่สุดรูปแบบระบบการรักษาความปลอดภัยค่ายทหารในกองทัพภาคที่ 2 ที่เหมาะสมในอนาคตควรเป็นอย่างไร อันจะส่งผลให้เกิดมาตรฐานที่สามารถนำไปใช้งานได้จริงและมีความมั่นคงปลอดภัยต่อการรักษาความ

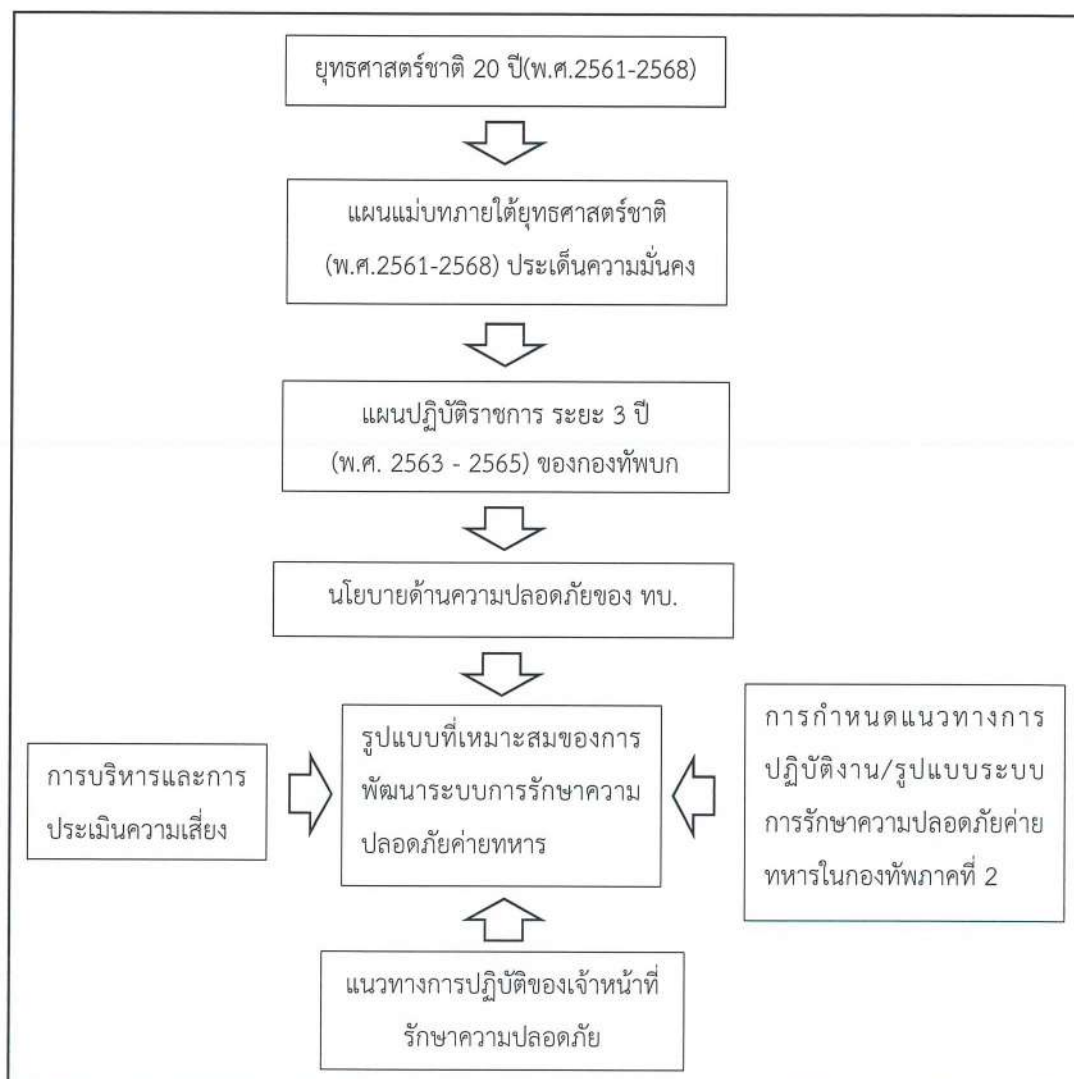
ปลอดภัยของกองทัพบก ดังนั้นการดำเนินการวิจัยดังกล่าวอาจจะสามารถแก้ปัญหาระบบการรักษาความปลอดภัยในปัจจุบันและสามารถนำแนวทางการพัฒนาระบบการรักษาความปลอดภัยที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ไปใช้ในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนแม่บทที่ 1 ด้านความมั่นคง และแผนปฏิบัติราชการระยะ 3 ปี(พ.ศ.2563-2565) ของกองทัพบกได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบและนโยบายการรักษาความปลอดภัยของกองทัพไทยในอดีตจนถึงปัจจุบัน
2. เพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาระบบการรักษาความปลอดภัยค่ายทหารในกองทัพภาคที่ 2
3. เพื่อวิเคราะห์รูปแบบที่เหมาะสมของระบบการรักษาความปลอดภัยสำหรับกองทัพบก

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้นำแนวคิดเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ.2552 ระเบียบกองทัพบกว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยของกองทัพบก พ.ศ.2563 และรูปแบบของการรักษาความปลอดภัยมาเป็นแนวทางในการศึกษา เพื่อให้ทราบแนวทางการพัฒนาระบบการรักษาความปลอดภัยค่ายทหารในกองทัพภาคที่ 2 และสามารถนำเสนอแนวทางการพัฒนาระบบการรักษาความปลอดภัยค่ายทหารในกองทัพภาคที่ 2 ได้สอดคล้องกับแผนปฏิบัติราชการระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2563 - 2565) ของกองทัพบก แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นความมั่นคง และ ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561 – 2580)

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการศึกษา

1. รูปแบบการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงยุทธศาสตร์ตามแนวทางที่วิทยาลัยการทัพบกกำหนด โดยการทบทวนแนวความคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1.1 การรวบรวมข้อมูล จากข้อมูลทุติยภูมิโดยรวบรวมข้อมูลจากยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นความมั่นคง แผนปฏิบัติการราชการ ระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2563 - 2565) ของกองทัพบก นโยบายด้านความปลอดภัยของ

กองทัพบก การบริหารและการประเมินความเสี่ยง แนวทางการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย และการกำหนดแนวทางการปฏิบัติงาน รูปแบบการรักษาความปลอดภัยของกองทัพภาคที่ 2

1.2 การวิเคราะห์ข้อมูล เมื่อรวบรวมข้อมูลเสร็จเรียบร้อยแล้ว จะดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อแยกแยะให้เห็นถึงส่วนประกอบและความสัมพันธ์ระหว่างส่วนประกอบต่างๆ โดยใช้กรอบการคิดเชิงยุทธศาสตร์เป็นแนวทาง

1.3 การนำผลการศึกษาในเรื่องต่างๆ มาประมวลและทำการสังเคราะห์เพื่อหาข้อสรุปและหาแนวทางการพัฒนาระบบการรักษาความปลอดภัยค่ายทหารในกองทัพภาคที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

2. ขอบเขตการศึกษา

2.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา : งานวิจัยฉบับนี้จะศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาระบบการรักษาความปลอดภัยค่ายทหาร โดยศึกษารูปแบบและนโยบายการรักษาความปลอดภัยของกองทัพในอดีตจนถึงปัจจุบัน และนำเสนอแนวทางการพัฒนาระบบการรักษาความปลอดภัยค่ายทหารในกองทัพภาคที่ 2

2.2 ขอบเขตด้านพื้นที่ : งานวิจัยฉบับนี้ศึกษาแนวทางการพัฒนาระบบการรักษาความปลอดภัยค่ายทหารในกองทัพภาคที่ 2 ค่ายสุรนารี อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา

2.3 ขอบเขตด้านระยะเวลา : งานวิจัยฉบับนี้ใช้เวลาในการศึกษาตั้งแต่เดือนธันวาคม 2563 - เดือนพฤษภาคม 2564

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร เป็นวิธีการศึกษาค้นคว้าเก็บรวบรวมข้อมูลทั่วไป โดยการรวบรวมเอกสารซึ่งเป็นข้อมูลที่มีการบันทึกไว้แล้วโดยผู้อื่นได้แก่

3.1 หนังสือทั่วไป ได้แก่ ตำรา คู่มือ เอกสารประกอบการบรรยาย รวมถึงเอกสารทางวิชาการ วารสาร สิ่งพิมพ์ เป็นต้น

3.2 หนังสืออ้างอิง ได้แก่ สารานุกรม พจนานุกรม เป็นต้น

3.3 บทความวิชาการ และ วิทยานิพนธ์ เป็นงานที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าในเรื่องนั้น ๆ อย่างละเอียด

3.4 เอกสารของทางราชการ เป็นเอกสารที่ส่วนราชการจัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติ เช่น นโยบาย กฎ ระเบียบ พระราชบัญญัติ คู่มือปฏิบัติงาน ประกาศ คำสั่ง เป็นต้น

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ ใช้กรอบความคิดเชิงยุทธศาสตร์ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยจะนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาแยกประเด็นตามแต่ละประเด็น ให้สอดคล้องกับคำถามและวัตถุประสงค์การวิจัยโดยมีประเด็นหลักได้แก่ การวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาเกี่ยวกับรูปแบบและนโยบายการรักษาความปลอดภัยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน การวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมทางยุทธศาสตร์ วิเคราะห์ทางเลือกยุทธศาสตร์ ตลอดจนการวิเคราะห์แนวทางใหม่ในการแก้ไขปัญหา

5. ขั้นตอนการดำเนินงาน

พัฒนาและเสนอโครงร่างวิจัยในห้วงเดือนพฤศจิกายนจนถึงเดือนธันวาคม หลังจากได้รับอนุมัติโครงร่างวิจัยเรียบร้อยแล้วจึงเริ่มเก็บรวบรวมข้อมูลในเดือนธันวาคมถึงเดือนกุมภาพันธ์ จากนั้นนำข้อมูลต่างๆมาวิเคราะห์ซึ่งจะใช้ระยะเวลาไม่เกินเดือนมีนาคม จึงนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์มาสรุปและอภิปรายผลให้แล้วเสร็จภายในเดือนเมษายน แล้วจึงนำมาจัดทำรายงานวิจัยส่วนบุคคล พร้อมจัดทำรูปเล่มนำเสนอภายในเดือนพฤษภาคม

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ทราบรูปแบบและนโยบายการรักษาความปลอดภัยของกองทัพบกในอดีตถึงปัจจุบัน
2. ทราบถึงการพัฒนากระบวนการรักษาความปลอดภัยที่จะนำมาใช้ในกองทัพภาคที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพและสามารถนำไปใช้งานได้จริง
3. ได้แนวทางการพัฒนาระบบการรักษาความปลอดภัยสำหรับกองทัพบกในอนาคต

บทที่ 2

บทวิเคราะห์

จากการศึกษาวิจัยแนวทางการพัฒนาระบบการรักษาความปลอดภัยค่ายทหารในกองทัพภาคที่ 2 โดยการรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร ระเบียบ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสามารถนำมาวิเคราะห์ โดยแยกตามประเด็นสำคัญ ดังนี้

การวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาการรักษาความปลอดภัยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

ค่ายทหารในกองทัพภาคที่ 2 เป็นค่ายขนาดใหญ่มีหน่วยทหารตั้งอยู่ในหลายหน่วยพื้นที่โดยรอบมีรั้วและกำแพงเป็นแนวกั้นระหว่างพื้นที่ค่ายกับพื้นที่ของประชาชนกำแพงและรั้วบางจุดสามารถปีนข้ามได้ มีช่องทางเข้าออกหลายช่องทาง มีถนนตัดผ่านภายในค่ายจำนวนหลายสาย ประชาชนสามารถสัญจรผ่านเข้าออกค่ายได้ตลอด 24 ชั่วโมง ระบบการรักษาความปลอดภัยค่ายในปัจจุบันประกอบด้วย 3 องค์ประกอบสำคัญคือ 1.เครื่องกีดขวางป้องกันการบุกรุก 2.การเข้าออกค่าย และ 3.การรักษาความปลอดภัย ประกอบด้วยการรักษาความปลอดภัย 2 ส่วน คือ การรักษาความปลอดภัยหน่วยที่ตั้งอยู่ในค่ายและการรักษาความปลอดภัยค่าย การปฏิบัติในการเข้าออกค่ายมีขั้นตอนการปฏิบัติคือบุคคลหรือยานพาหนะที่จะเข้าออกค่ายจะถูกตรวจสอบสิทธิ์การเข้าออกค่ายโดยเจ้าหน้าที่สารวัตรทหารหรือเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยที่ปฏิบัติหน้าที่ ณ ช่องทางเข้าออกค่าย หากมีบัตรอนุญาตเข้าออก สารวัตรทหารหรือเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยจะอนุญาตให้เข้าออกค่ายได้ แต่หากไม่มีบัตรอนุญาตเข้าออกจะต้องไปทำบัตรอนุญาตเข้าออกหรือทำการแลกบัตรอนุญาตเข้าออกจึงจะสามารถเข้าออกค่ายได้ เมื่อพิจารณาปัจจัยทางภูมิศาสตร์พบว่าค่ายทหารในกองทัพภาคที่ 2 มีพื้นที่ขนาดใหญ่และมีช่องทางเข้าออกหลายช่องทาง ทำให้การรักษาความปลอดภัยภายในค่ายต้องใช้กำลังพลจำนวนมาก กอรปกับในแต่ละวันมีข้าราชการทหารและประชาชนทั่วไปผ่านเข้าออกค่ายเป็นจำนวนมาก รวมทั้งยังไม่มีหรือนำเทคโนโลยีด้านการรักษาความปลอดภัยที่ทันสมัยมาใช้ในการรักษาความปลอดภัย ทำให้การรักษาความปลอดภัยค่ายทหารในกองทัพภาคที่ 2

ขาดประสิทธิภาพ เนื่องจากสาเหตุและจากสภาพปัญหาในปัจจุบันของระบบรักษาความปลอดภัยที่พบ สามารถวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาดังกล่าวได้ดังนี้ 1.ปัจจัยด้านนโยบายหรือปัจจัยด้านกำลังพล โดยพบว่าเมื่อพิจารณาปริมาณภาระหน้าที่ของกำลังพลไม่สอดคล้องกับจำนวนกำลังพลที่มีอยู่ ส่งผลให้ประสิทธิภาพการรักษาความปลอดภัยต่ำลง 2.ปัจจัยด้านระบบการตรวจสอบข้อมูลบุคคลและยานพาหนะที่เข้าออกค่ายที่ยังอยู่ในรูปแบบอนาล็อก ส่งผลต่อปัจจัยด้านเวลาของการปฏิบัติงานการรักษาความปลอดภัยที่เพิ่มมากขึ้น รวมถึงยังไม่มีระบบการระบบฐานข้อมูลบัตรอนุญาตเข้าออกที่อยู่ในรูปแบบระบบเครือข่ายเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ณ ช่องทางเข้าออกได้ 3.ปัจจัยด้านเทคโนโลยี โดยพบว่าในแต่ละวันมีประชาชนเข้าออกค่ายเป็นจำนวนมากและไม่มีให้นำเทคโนโลยีด้านการรักษาความปลอดภัยที่ทันสมัยมาใช้ทำให้ไม่สามารถทราบจำนวนยานพาหนะและบุคคลที่เข้าและออกค่ายในแต่ละวัน และไม่สามารถนำข้อมูลต่างๆ วิเคราะห์เหตุการณ์ได้ และ 4.ปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐานของค่ายฯ พบว่ารั้วและกำแพงบางจุดสามารถปีนเข้าออกค่ายได้โดยง่าย จึงอาจเป็นจุดอ่อนให้ผู้ไม่หวังดีหรือบุคคลภายนอกเข้าออกค่ายโดยไม่ผ่านการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่

จากสาเหตุดังกล่าวจึงทำให้การรักษาความปลอดภัยค่ายทหารในกองทัพภาคที่ 2 ไม่มีประสิทธิภาพอย่างสูงสุด

การวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมทางยุทธศาสตร์ (Strategic Environment)

สภาวะแวดล้อมด้านความมั่นคง

ภัยคุกคามในปัจจุบันมีความหลากหลายตามภูมิภาคต่างๆทั่วโลกและมีระดับของความรุนแรงมากน้อยแตกต่างกันไป ทั้งนี้ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากภัยคุกคามต่างๆเหล่านี้ได้ส่งผลกระทบต่อประเทศต่างๆทั่วทุกมุมโลกอันเนื่องมาจากโลกาภิวัตน์ (Globalization) อย่างไรก็ตามประเทศไทยย่อมได้รับผลกระทบต่างๆ เหล่านี้ด้วย ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์ความสำคัญด้วยการตรวจสอบสภาวะแวดล้อม (Environment Scanning) โดยเน้นถึงผลกระทบเฉพาะด้านความมั่นคงของชาติที่เกิดขึ้นตั้งแต่ระดับโลก ระดับภูมิภาค และในประเทศไทย ซึ่งจะทำให้การตรวจสอบสภาวะแวดล้อม (Environment Scanning) อันจะส่งผลกระทบต่อยุทธศาสตร์ทหารในมิติต่างๆ โดยรวมเป็นสำคัญดังนี้

1. สภาวะแวดล้อมความมั่นคงในระดับโลก

ท่าทีของประเทศมหาอำนาจระหว่างสหรัฐอเมริกากับจีนยังไม่มีสิ่งบอกระบุว่าจะเกิดความขัดแย้งขึ้นแม้จะมีการแข่งขันทางการค้าที่รุนแรง อุดมการณ์การก่อการร้ายของกลุ่มก่อการร้ายข้ามชาติยังคงมีอยู่ทำให้ประชาคมโลกอยู่บนความหวาดระแวง ประเทศมหาอำนาจยังคงมีการสะสมอาวุธทำลายล้างสูง ปัญหาการสู้รบระหว่างอิสราเอลกับปาเลสไตน์อาจไปสู่สงครามขนาดใหญ่และส่งผลกระทบต่อความมั่นคงในระดับโลก สื่อสังคมออนไลน์อาจเป็นภัยคุกคามที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงในระดับโลก

2. สภาวะแวดล้อมความมั่นคงในระดับภูมิภาค

แม้ความร่วมมือด้านการเมือง ด้านการทหาร ด้านเศรษฐกิจและด้านสังคมของประเทศในภูมิภาคอาเซียนจะอยู่ในเกณฑ์ดี แต่ปัญหาเรื่องพื้นที่ทับซ้อนระหว่างไทยกับกัมพูชา และมาเลเซียกับอินโดนีเซีย อาจก่อให้เกิดปัญหาความขัดแย้งในอนาคต หลายประเทศในภูมิภาคอาเซียนรวมทั้งประเทศไทยยังคงประสบปัญหาการก่อเหตุรุนแรงภายในประเทศ ปัญหาคน 2 สัญชาติ และ ปัญหาการหลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย สื่อสังคมออนไลน์อาจเป็นภัยคุกคามที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงในระดับภูมิภาค

3. สภาวะแวดล้อมความมั่นคงในระดับประเทศ

ปัจจุบันประเทศไทยอยู่ในช่วงการเปลี่ยนผ่านไปสู่การปฏิรูปประเทศซึ่งยังคงมีสถานการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงที่สำคัญคือ ความเปราะบางทางการเมืองภายในประเทศ การขาดความสามัคคีของคนในชาติ ปัญหาความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ปัญหายาเสพติด ปัญหาการหลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ ปัญหาคน 2 สัญชาติ รวมทั้งภัยพิบัติทางธรรมชาติที่มีความรุนแรงเพิ่มขึ้น ความเปลี่ยนแปลงของบริบทความมั่นคงภายในประเทศ มีความเป็นไปได้ที่จะเกิดภาพในอนาคตที่ต้องเผชิญและค่ายทหารจะต้องปรับตัวให้เท่าทันต่อภัยคุกคามแบบดั้งเดิมและภัยคุกคามรูปแบบใหม่ รวมทั้งปัญหาโรคอุบัติใหม่ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันได้แก่ โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID – 19) ซึ่ง ณ ปัจจุบันประเทศไทยกำลังเผชิญกับการแพร่ระบาดอย่าง

กว้างขวาง และปัญหาสื่อสังคมออนไลน์ที่กำลังมีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของคนในสังคมอาจเป็นภัยคุกคามต่อความมั่นคงของประเทศ เป็นต้น

การวิเคราะห์ทางเลือกทางยุทธศาสตร์ (Strategic Options)

จากผลการวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาในการรักษาความปลอดภัยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และสถานะแวดล้อมทางยุทธศาสตร์ สามารถนำแนวคิดทฤษฎีด้านการบริหาร 4M Model มาวิเคราะห์ เพื่อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาระบบการรักษาความปลอดภัยค่ายทหารในกองทัพภาคที่ 2 ได้ดังนี้

- 1.ด้านกำลังพล (Man) ควรบริหารจัดการกำลังพลด้านการรักษาความปลอดภัยให้เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน มีการฝึกอบรมให้มีความรู้ทั้งด้านวิชาการ ด้านการฝึกและด้านสมรรถภาพร่างกายอย่างสม่ำเสมอ และควรสร้างจิตสำนึกให้ทหารและครอบครัวตระหนักถึงความสำคัญของการรักษาความปลอดภัยค่ายทหาร
- 2.ด้านเครื่องมือ (Materials) ควรนำเครื่องมือและเทคโนโลยีด้านการรักษาความปลอดภัยที่ทันสมัยมาสนับสนุนการรักษาความปลอดภัยเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการรักษาความปลอดภัย เช่น เครื่องตรวจจับความเคลื่อนไหว กล้องวงจรปิด ระบบแจ้งเตือนภัย ระบบให้แสงสว่างอัตโนมัติ ระบบจดจำใบหน้า เครื่องนับจำนวนยานพาหนะ และระบบฐานข้อมูล เป็นต้น
- 3.ด้านงบประมาณ (Money) กองทัพควรสนับสนุนงบประมาณด้านการรักษาความปลอดภัยค่ายทหารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม โดยควรกำหนดไว้ในนโยบายด้านการรักษาความปลอดภัย
- 4.ด้านการจัดการ (Management) ควรบริหารจัดการภายในค่ายอย่างเป็นระบบ และสอดคล้องกับระบบการรักษาความปลอดภัยค่าย รวมทั้งควรบริหารจัดการระบบการรักษาความปลอดภัยค่ายทหารให้มีประสิทธิภาพและมีมาตรฐาน

การวิเคราะห์แนวทางใหม่ในการแก้ไขปัญหา

จากการวิเคราะห์ทางเลือกทางยุทธศาสตร์ สามารถวิเคราะห์แนวทางใหม่ในการแก้ไขปัญหาดังนี้

1. ควรมีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาใช้ในการพัฒนาระบบการรักษาความปลอดภัย โดยต้องเป็นระบบที่มีการวางโครงสร้างที่ชัดเจน มีระบบการตรวจสอบและระบบการเตือนภัยได้อย่างแม่นยำและทันเหตุการณ์ ระบบความสามารถในตอบสนองต่อสถานการณ์เฉพาะหน้าได้เร็วกว่าความสามารถของมนุษย์ ระบบการติดตั้งและทดสอบการใช้งานจริง ตลอดจนสามารถปรับปรุงและพัฒนาให้ระบบการรักษาความปลอดภัยมีประสิทธิภาพที่ดีขึ้น ตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่รวดเร็ว ซึ่งโครงสร้างพื้นฐานของระบบเทคโนโลยีการรักษาความปลอดภัย ควรมีการเชื่อมโยงข้อมูลความปลอดภัยอัตโนมัติ เพื่อให้สามารถนำมาใช้ในการตรวจสอบ กำกับติดตาม และป้องกันเหตุอันไม่พึงประสงค์กรณีต่าง ๆ หรือภัยคุกคามที่สามารถมีได้ตลอดเวลา เครื่องมือควรประกอบด้วย อุปกรณ์ที่ทันสมัย อาทิ เช่น

1.1 ระบบสัญญาณเตือนภัยเชื่อมต่อกับกล้องวงจรปิดที่รองรับทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษตลอด 24 ชั่วโมง

1.2 ระบบ Access Control แบบ Multi-Function ซึ่งสามารถควบคุมและบันทึกการเข้า-ออก

1.3 เครื่องตรวจจับโลหะ (หรือเครื่องตรวจจับแบบสุ่ม)

1.4 ระบบจัดการการเข้า-ออกสำหรับผู้มาติดต่องานจากหน่วยงานภายนอก

1.5 ระบบอัจฉริยะกล้องวงจรปิด CCTV แบบเคลื่อนที่และแบบติดตั้งอยู่กับที่ ที่สามารถเตือนภัย ติดตาม และค้นหา รวมถึงซอฟต์แวร์ที่ช่วยในการจดจำ

1.6 เครื่องตรวจจับการเคลื่อนไหวแบบอินฟราเรด ที่สามารถทำงานได้ทั้งภายในอาคาร และภายนอกอาคาร

1.7 ระบบการ Backup ข้อมูลไว้ที่ต่างๆ กับหน่วยงานที่น่าเชื่อถือและระบบออนไลน์ที่ปลอดภัย

2. ควรมีการพัฒนากฎหมายรวมถึงระเบียบข้อบังคับเพื่อความมั่นคงที่ทันสมัย เนื่องจากเทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา รวมถึงควรมีการพัฒนาเทคโนโลยีสำหรับงานสืบสวนและป้องกันการคุกคามทางกายภาพ ทั้งด้านบุคคล ด้านสถานที่ ด้านข่าวสาร รวมถึงอาชญากรรมไซเบอร์ให้สามารถลดภัยคุกคามหรืออันตรายที่ส่งผลกระทบต่อบุคคล ข้อมูล และเทคโนโลยีต่างๆ โดยเฉพาะ ทั้งนี้อาจรวมถึงการเฝ้าระวังภัยคุกคามต่างๆอย่างมีมาตรฐานและสอดคล้องกับนโยบายด้านความมั่นคงของชาติด้วย

3. ควรมีการใช้บริษัทเอกชนภายนอก (Outsource) ที่มีความชำนาญในเรื่องระบบเทคโนโลยีการรักษาความปลอดภัย มาควบคุมดูแลระบบการรักษาความปลอดภัยค่าอาหาร โดยให้ครอบคลุมทุกมิติทั้งด้านบุคคล ข้อมูลข่าวสาร และสถานที่ แต่ทั้งนี้จะต้องคำนึงถึงระบบความปลอดภัยของข้อมูลที่มีชั้นความลับด้วย

บทที่ 3

บทอภิปรายผล

จากการวิเคราะห์สาเหตุของปัญหารูปแบบการรักษาความปลอดภัยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน การวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมทางยุทธศาสตร์ในมิติต่าง ๆ และการวิเคราะห์ทางเลือกยุทธศาสตร์ ในบทที่ 2 มีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายดังนี้

1. รูปแบบที่เหมาะสมของการรักษาความปลอดภัยที่จะนำมาใช้ในกองทัพบก ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ (พงษ์ศักดิ์ ผกามาศ และคณะ, 2561)

1.1 นโยบายด้านความปลอดภัย

รัฐควรกำหนดนโยบายด้านความปลอดภัย รวมถึงมีการกำหนดระเบียบปฏิบัติเพื่อรักษาความปลอดภัยสถานที่ของแต่ละส่วนแต่ละหน่วยงานที่เหมาะสมชัดเจน เนื่องจากหน่วยงานของรัฐย่อมมีความแตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อมความจำเป็นที่เผชิญอยู่

อย่างไรก็ตาม การดำเนินการด้านป้องกันและแก้ไขปัญหาก่อการร้ายทุกรูปแบบเป็นอีกปัจจัยที่มีความสำคัญอย่างสูงในปัจจุบัน ควรมีการกำหนดนโยบายและให้ความสำคัญกับปัญหาด้านนี้ โดยเฉพาะนโยบายที่สามารถลดปัจจัยและเงื่อนไขที่เกื้อกูลต่อการก่อการร้าย การป้องกันมิให้กลุ่มก่อการร้าย บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่สนับสนุนการก่อการร้ายทุกรูปแบบใช้พื้นที่ในอาณาเขตของประเทศไทยเป็นพื้นที่พักพิง พื้นที่แสวงหาปัจจัยเพื่อสนับสนุนตลอดจนเป็นพื้นที่ก่อความรุนแรง โดยมุ่งเน้นให้เป็นนโยบายระยะสั้นและระยะยาว พร้อมทั้งมีการกำหนดมาตรการเชิงรุกและเชิงรับ รวมถึงการกำหนดแนวปฏิบัติที่ชัดเจน

1.2 การกำหนดแนวปฏิบัติโครงสร้างและรูปแบบการรักษาความปลอดภัยของหน่วยงานความมั่นคง

ควรกำหนดให้มีหน่วยรับผิดชอบในทุกนโยบายทั้งหน่วยรับผิดชอบหลักและหน่วยรับผิดชอบร่วม โดยกำหนดให้นโยบายแต่ละเรื่องมีหน่วยงานรับผิดชอบหลักที่เป็นเจ้าภาพแบบบูรณาการ ยกเว้นกรณีที่สำคัญของนโยบายมีลักษณะภารกิจที่แตกต่างกันอย่างชัดเจนให้พิจารณาตามความเหมาะสม หรือมีการจัดตั้งคณะกรรมการร่วมและกำหนดให้มี

หน่วยรับผิดชอบหลักตามแนวนโยบายย่อยทุกข้อเพื่อสนับสนุนเจ้าภาพบูรณาการ เนื่องจากสาระสำคัญของนโยบายอาจมีประเด็นดำเนินการหลายด้านที่แตกต่างกัน เพื่อให้ การขับเคลื่อนนโยบายมีหน่วยรับผิดชอบอย่างครบถ้วนชัดเจนและสามารถนำมาใช้เป็น แนวปฏิบัติตามมาตรการการรักษาความปลอดภัยได้

อีกทั้งควรมีการปรับและสร้างศูนย์ป้องกันความปลอดภัยแห่งชาติซึ่งมีภารกิจในการให้ คำแนะนำด้านการรักษาความปลอดภัยให้กับภาคธุรกิจ ภาคบริการ ภาคอุตสาหกรรม ภาครัฐและองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อลดจุดอ่อนที่อาจจะถูกโจมตีจากภัยคุกคามต่างๆ โดยศูนย์ดังกล่าวควรปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานด้านความมั่นคงเพื่อส่งเสริมให้เกิดความ ร่วมมือระหว่างผู้เชี่ยวชาญของทุกภาคส่วนเป็นส่วนประสานงานหรือสร้างความร่วมมือกับ รัฐบาลในภูมิภาคอาเซียนและประเทศอื่นๆ เพื่อแลกเปลี่ยนข่าวสารและความเชี่ยวชาญ เฉพาะด้าน นอกจากนี้ควรเป็นผู้กำหนดแผนรองรับเหตุต่างๆ ตามระดับของสถานการณ์ และหน่วยงานที่รับผิดชอบ ทั้งยังเป็นหน่วยงานหลักที่ให้ข่าวสารหรือสื่อสารข้อมูลที่ นำเชื่อถือไปยังประชาชนและหน่วยงานต่างๆ

อย่างไรก็ตาม ควรมีการดำเนินการโดยใช้โครงสร้างตามสายบังคับบัญชา มีการมอบหมาย หน้าที่การดูแลตามลำดับชั้น และกระจายอำนาจอย่างเหมาะสม การแต่งตั้งคณะกรรมการ เฉพาะเพื่อดูแลความปลอดภัยในแต่ละหน่วยงานต่างๆ การสร้างเครือข่ายการรักษาความ ปลอดภัยกับประชาชน ชุมชน และหน่วยงานภายนอกเพื่อช่วยเหลือกันระหว่างหน่วยงาน การสร้างความเข้าใจและความสำคัญของการรักษาความปลอดภัยให้กับนักเรียน นักศึกษา และประชาชน รวมถึงบุคลากรในหน่วยงานต่างๆทุกระดับชั้นยศ พร้อมทั้งกำหนดให้ กองทัพมีโครงสร้างการบริหารจัดการไว้อย่างชัดเจน กรณีที่สำคัญคืองานด้านข่าวกรองที่มี คุณภาพและแจ้งเตือนภัยล่วงหน้าอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งภัยคุกคามต่อความมั่นคง แห่งชาติและความเคลื่อนไหวที่สนับสนุนการเสริมสร้างความมั่นคงและผลประโยชน์ แห่งชาติ การเสริมสร้างความร่วมมืออย่างเป็นเอกภาพในประชาคมข่าวกรอง และ หน่วยงานภาครัฐ รวมทั้งหน่วยงานข่าวกรองต่างประเทศ ท้ายที่สุดควรมีเครือข่ายข้อมูล ข่าวสารที่เสริมสร้างการพัฒนาขีดความสามารถของระบบงานข่าวกรองอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง

1.3 นวัตกรรมและเทคโนโลยี

นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่จะนำมาใช้กับการรักษาความปลอดภัยสำหรับกองทัพใน อนาคต ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่เหมาะสม โครงสร้างพื้นฐานของระบบเทคโนโลยีการรักษาความปลอดภัย รูปแบบของระบบ เทคโนโลยีการรักษาความปลอดภัย แนวปฏิบัติของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย การบริหารจัดการนวัตกรรมและเทคโนโลยีการรักษาความปลอดภัย และ การประเมินสถานการณ์และแนวโน้มในอนาคต

1.4 กระบวนการสร้างความเข้าใจกับประชาชนและเจ้าหน้าที่

ควรมีการฝึกกำลังทุกภาคส่วนให้พร้อมเผชิญกับปัญหาและภัยคุกคามความมั่นคง โดย เปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมกำหนดแนวทางการพัฒนาการป้องกันและการแก้ไข ปัญหา โดยเฉพาะการเสริมสร้างความมั่นคงของชาติในระดับพื้นที่ให้มีภูมิคุ้มกัน มีความ พร้อมเผชิญกับปัญหาและภัยคุกคาม รวมถึงสามารถฝึกกำลังประชาชนหรือกลุ่มพลัง มวลชนเพื่อสนับสนุนหน่วยงานด้านความมั่นคงของประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ตลอดจน การส่งเสริมจิตวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชุมชน/ท้องถิ่น และการจัดการศึกษาที่สะท้อนถึง ความตระหนักในหน้าที่และการมีส่วนร่วมในการรักษาความปลอดภัย โดยควรบรรจุอยู่ใน หลักสูตรการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษา

1.5 การบริหารความเสี่ยงและการประเมินความเสี่ยง

บริบทการเปลี่ยนแปลงที่นำไปสู่ภัยคุกคามรูปแบบใหม่ที่มีขอบเขตกว้างขวาง มีความ เชื่อมโยง ซับซ้อน และส่งผลกระทบต่อประชาชนโดยตรงมากยิ่งขึ้น ภัยคุกคามความมั่นคง รูปแบบใหม่ ประกอบด้วยภัยที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงที่เชื่อมโยงกับบริบทโลกในมิติ ต่างๆ ทั้งมิติด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง รวมถึงการเปลี่ยนแปลงของสภาพ ภูมิอากาศของโลก ผลจากการพัฒนาประเทศที่ผ่านมาประกอบกับการใช้ ทรัพยากรธรรมชาติโดยขาดความสมดุลได้ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของมนุษย์ ปัญหา ความมั่นคงทางอาหาร ปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปัญหาความขัดแย้งแย่งชิงทรัพยากรที่ส่งผลต่อเนื่องเป็นความขัดแย้งระหว่างประชาชน และความขัดแย้งกับหน่วยงานภาครัฐ นอกจากนี้ประเทศกำลังพัฒนาอาจตกเป็นเป้าหมาย การโจมตีมากขึ้น เนื่องจากมีความล้าหลังทางเทคโนโลยีและขาดความรู้ในการกำหนด มาตรการป้องกันที่ต้องใช้ผู้ที่มีความชำนาญเฉพาะทาง นอกจากนี้อิทธิพลของสื่อประเภท

เครือข่ายสังคมเป็นเครื่องมือสำคัญของประชาชน แต่สื่อดังกล่าวมีโอกาสถูกนำมาใช้ในทางที่ผิด เพื่อโจมตี บ่อนทำลาย หรือบิดเบือนข้อเท็จจริง รวมถึงการแพร่กระจายถ้อยคำที่สร้างความเกลียดชังที่มีฐานมาจากอคติทำให้เกิดความเกลียดชังและปัญหาความแตกแยกภายในประเทศ รวมถึงส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศอีกด้วย จากความเสี่ยงดังกล่าวควรมีการจัดการและประเมินความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นตลอดเวลารวมถึงการจัดการบริหารความเสี่ยงของระบบการรักษาความปลอดภัยอีกด้วย

จากการวิจัยรูปแบบการรักษาความปลอดภัยทั้ง 5 องค์ประกอบที่กล่าวมา พบว่าผลงานวิจัยสอดคล้องกับ Baker (2016) ที่กล่าวถึงรูปแบบของการรักษาความปลอดภัยว่า การพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีจะช่วยให้รูปแบบการรักษาความปลอดภัยมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้จะขึ้นอยู่กับโครงสร้าง ระเบียบ มาตรการการบริหารจัดการและการสร้างความเข้าใจกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องด้านความปลอดภัย

ดังนั้น ในการกำหนดรูปแบบที่เหมาะสมควรขึ้นอยู่กับนโยบายการจัดโครงสร้างตามภาระหน้าที่ การกำหนดมาตรการในการปฏิบัติงาน การกำหนดแผนงานตามภารกิจการสนับสนุนทั้งทางด้านกำลังพลและงบประมาณ ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินงานด้านการรักษาความปลอดภัยมีประสิทธิภาพสูงสุด ผลงานวิจัยสอดคล้องกับรายงานการวิจัยของพงษ์ศักดิ์ ฮงประยูร (2558) ที่ระบุถึงมาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยว่าหน่วยงานทางความมั่นคงจะต้องมีการกำหนดมาตรการทางกฎหมายควบคู่ไปกับการดำเนินนโยบายด้านการรักษาความปลอดภัย

2. แนวทางการพัฒนามาตรฐานการรักษาความปลอดภัยของกองทัพบกในอนาคต ประกอบด้วยส่วนสำคัญดังต่อไปนี้

2.1 มาตรการการรักษาความปลอดภัย

2.1.1 มาตรการการรักษาความปลอดภัยด้านบุคคล ควรมีการตรวจสอบข้อมูลประวัติบุคคลก่อนเข้าปฏิบัติงานอย่างละเอียดและดำเนินการอย่างต่อเนื่อง มีการตรวจสอบข้อมูลประวัติผู้ใกล้ชิดบุคคลที่ปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัย เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องควรได้รับการอบรมด้านการรักษาความปลอดภัยอย่างต่อเนื่องทั้งบุคลากรใหม่และผู้ปฏิบัติงานเดิม โดยต้องดำเนินการอบรมให้ครอบคลุมทุกมิติทั้งด้านบุคคลด้านข้อมูล

ข่าวสาร และด้านสถานที่ มีระบบการตรวจสอบอย่างเข้มงวดและมีการหมุนเวียนบุคคลดูแล มิใช่ให้ดูแลคนเดียวตลอด มีการตั้งคณะกรรมการโดยมีฝ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมเพื่อกำหนดรูปแบบและประเมินความเสี่ยง

2.1.2 มาตรการการรักษาความปลอดภัยด้านข้อมูลข่าวสาร ควรจะมีระเบียบข้อมูลข่าวสารโดยกำหนดให้มีผู้ปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง มีการตั้งคณะกรรมการดูแลชั้นความลับต่างๆ แต่ละชั้น เช่น ชั้นความลับมาก ชั้นความลับที่สุด เป็นต้น มีกระบวนการทางเทคโนโลยีที่มีระบบรักษาความปลอดภัยเพิ่มเติม มีการกำหนดชั้นความลับที่ชัดเจน และมีการสร้างความเข้าใจกับผู้ปฏิบัติงาน มีการตั้งคณะกรรมการเพื่อวิเคราะห์สถานการณ์ข่าวสาร บุคคล และสถานที่

2.1.3 มาตรการการรักษาความปลอดภัยด้านสถานที่ ควรจัดให้มีการตรวจจับและจัดให้มีการรักษาความปลอดภัยช่องทางเข้าออก มีการตรวจสอบสิ่งของผู้เข้าออกสถานที่สำคัญและควรมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ร่วมด้วย ควรมีระเบียบหรือการรักษาความปลอดภัยสถานที่ (Security Plan) โดยเฉพาะ มีการจัดพื้นที่หวงห้าม (Restricted Area) และการกำหนดสิทธิ์ที่ชัดเจน มีการวางมาตรการที่เหมาะสมของแต่ละสถานที่ โดยควรมีข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ มีการวิเคราะห์หาจุดอ่อนและควรมีการเพิ่มแสงสว่างในพื้นที่มุมอับต่างๆ มีการบันทึกบุคคลที่ทำการนัดรวมทั้งมีบุคคลดูแลตลอดเวลา มีกล้องวงจรปิดตามจุดต่างๆ โดยจัดเป็นมาตรการเสริม มีการใช้ฐานข้อมูลกลางที่สามารถตรวจสอบประวัติบุคคลได้ร่วมกัน และมีการปรับปรุงให้ทันสมัยตลอดเวลา มีระบบสำรวจและตรวจสอบ (Survey & Inspection) ทางการรักษาความปลอดภัย

นอกจากนี้ ยังพบว่า การสร้างระบบการรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับสถานที่ให้มีประสิทธิภาพนั้น อย่างน้อยควรมีรายละเอียดต่างๆ เบื้องต้นดังนี้ 1. จัดให้มีพื้นที่การรักษาความปลอดภัย (Restricted Area) 2. ระบบสัญญาณแจ้งเหตุและการสื่อสาร (Alarm & Communication) 3. การระมัดระวังและการป้องกันทางวัตถุ (Physical Protection) 4. การควบคุมบุคคลและยานพาหนะ (Personal & Control) 5. ระบบยามรักษาการณ์ (Guard Force System) และ 6. ระบบป้องกันและระงับอัคคีภัยและการหนีไฟ (Fire Protection, Fire Fighting & Fire Escape) ผลงานวิจัยสอดคล้องกับข้อเขียนของ Gray (2005) ที่กล่าวถึงมาตรการด้านการรักษาความปลอดภัยที่มี

ประสิทธิภาพควรมีรูปแบบเป็นวงจรชีวิต (Security Life Cycle) ที่ประกอบด้วย การวางแผน (Planning) เพื่อกำหนดนโยบาย การวิเคราะห์ (Analysis) เพื่อกำหนดโครงสร้างที่เหมาะสม การออกแบบ (Design) เพื่อกำหนดกลยุทธ์การนำไปใช้งานจริง (Implementation) เพื่อการนำไปประยุกต์ใช้งาน และการสนับสนุน (Support) เพื่อการพัฒนา ระบบให้มีสมรรถนะที่ดีขึ้น

2.2 โครงสร้างและรูปแบบการรักษาความปลอดภัยของหน่วยงาน

2.2.1 ควรมีการดำเนินการโดยใช้โครงสร้างตามสายบังคับบัญชาและมีการมอบหมายหน้าที่การดูแลตามลำดับชั้นและกระจายอำนาจอย่างเหมาะสม

2.2.2 ควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะเพื่อดูแลความปลอดภัยในแต่ละหน่วยงานต่างๆ ภายใน

2.2.3 ควรมีการดำเนินงานให้มีเครือข่ายการรักษาความปลอดภัยกับหน่วยงานภายนอกและมีการลงนามความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ภายนอก เพื่อช่วยเหลือทางด้านความปลอดภัยระหว่างหน่วยงาน

2.2.4 ควรมีการสร้างความเข้าใจถึงระเบียบและการรักษาความปลอดภัยให้กับบุคลากรในหน่วยงานทุกระดับชั้นยศ รวมถึงสร้างความเข้าใจให้กับชุมชนโดยรอบและประชาชนผู้รับบริการที่มาติดต่อหน่วยงาน

2.2.5 กองทัพบกควรกำหนดโครงสร้างการบริหารและการจัดการรักษาความปลอดภัยไว้อย่างชัดเจน สำหรับเครื่องมือที่จะนำมาใช้ในการรักษาความปลอดภัยต้องคำนึงถึงความทันสมัยเหมาะสมกับภารกิจทั้งฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ที่จะนำมาทำเป็นระบบรักษาความปลอดภัยอัตโนมัติที่สามารถป้องกัน ตรวจสอบ และหน่วงภัยคุกคามนั้นได้ กล่าวโดยสรุป แนวทางการรักษาความปลอดภัยของกองทัพบกในอนาคตที่มีประสิทธิภาพ (Efficiency) และประสิทธิผล (Effective) ต้องมีองค์ประกอบ 4 อย่างด้วยกัน ดังนี้ (Fennelly, 2012)

1. เครื่องช่วยในการรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับสถานที่ เช่น รั้ว กำแพง เครื่องมือสื่อสาร หรือการติดตั้งกล้องวงจรปิด เป็นต้น

2. ระเบียบคำสั่งหรือแผนในการรักษาความปลอดภัย กำหนดเขตหวงห้าม ระเบียบควบคุม บุคคลและยานพาหนะที่ผ่านเข้า-ออก ระเบียบการตรวจค้น รวมถึงแผนป้องกันและระงับอัคคีภัย
3. การอบรม โดยต้องมีการจัดการอบรมแก่บุคคลในหน่วยงานและองค์กรให้มีความรู้ ความเข้าใจ และปฏิบัติตามระเบียบโดยทั่วกัน
4. บุคคลหรือเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ซึ่งจะต้องมีบุคคลเพื่อควบคุมความเคลื่อนไหวให้เป็นไปตามระบบ และใช้เครื่องมือช่วยในการตรวจพิสูจน์และขัดขวางผู้ที่ทำให้เกิดความเสียหาย จากการวิเคราะห์องค์ประกอบที่กล่าวมา องค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในการรักษาความปลอดภัยคือเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย เนื่องจากองค์ประกอบอื่นหรือเครื่องมือรวมถึงการควบคุมให้เป็นไปตามระเบียบการรักษาความปลอดภัยต้องอาศัยคนหรือเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยเป็นผู้ควบคุม

บทที่ 4

บทสรุป

จากการศึกษาวิจัยแนวทางการพัฒนาระบบการรักษาความปลอดภัยค่ายทหารในกองทัพภาคที่ 2 สามารถสรุปผลเพื่อตอบคำถามการวิจัยและวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. รูปแบบและนโยบายการรักษาความปลอดภัยของกองทัพไทยในอดีตจนถึงปัจจุบัน

รูปแบบการรักษาความปลอดภัยในอดีตจนถึงปัจจุบันได้มีการวางมาตรการและการกำหนดวิธีปฏิบัติเพื่อรักษาความปลอดภัยตามระดับความสำคัญ หน้าที่ความรับผิดชอบ และกำลังงบประมาณของหน่วยงาน เนื่องจากส่วนงานต่าง ๆ ตามโครงสร้างที่ประกอบขึ้นเป็นหน่วยงานของกองทัพแต่ละส่วนมีระดับความสำคัญต่อหน่วยงานต่างกัน อีกทั้งกองทัพยังมีการเพิ่มศักยภาพด้านการรักษาความปลอดภัยด้วยการฝึกอบรมกำลังพลและผู้ที่เกี่ยวข้องอยู่เสมอ

2. แนวทางการพัฒนาระบบการรักษาความปลอดภัยค่ายทหารในกองทัพภาคที่ 2

การรักษาความปลอดภัยมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งตามรูปแบบที่ได้วิเคราะห์ไว้ในหัวข้อที่ผ่านมา ดังนั้นจึงควรส่งเสริมให้ประชาชนเกิดความรู้สึกร่วมเป็นส่วนหนึ่งของการรักษาความปลอดภัยและทุกภาคส่วนก็ควรเห็นถึงความสำคัญด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามปัจจัยแห่งความสำเร็จของการรักษาความปลอดภัยนั้นจะต้องคำนึงถึงประเด็นต่าง ๆ ดังนี้ 1. รัฐบาลให้ความสำคัญและสนับสนุนการดำเนินนโยบายความมั่นคงปลอดภัยแห่งชาติโดยสนับสนุนทรัพยากรแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินภารกิจที่สอดคล้องกับนโยบาย ตลอดจนสนับสนุนการแก้ไขปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานตามนโยบายโดยเร็วและเหมาะสมกับสถานการณ์ 2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องมีการเตรียมความพร้อมในการดำเนินนโยบายด้านความปลอดภัยในการกำหนดผู้รับผิดชอบงานด้านความปลอดภัยทั้งในระดับบริหารและระดับปฏิบัติงานอย่างชัดเจน รวมทั้งจัดทำแผนงานที่สอดคล้องกับ

นโยบาย มาตรการ และแนวทางปฏิบัติกำหนดให้มึงงบประมาณสนับสนุนและนำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ และ 3.ภาคประชาสังคมควรตระหนักและให้การสนับสนุนเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทด้านความปลอดภัยที่เปลี่ยนแปลงไป โดยอาจเป็นการให้ความรู้และส่งเสริมให้มีหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในสถานศึกษาเพื่อสร้างความเข้าใจและมีร่วมตั้งแต่เยาว์วัย และต้องเปิดโอกาสให้ภาคส่วนอื่นๆ ได้แก่ ภาควิชาการ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และภาคประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมอย่างใกล้ชิดเป็นหุ้นส่วนเครือข่ายในการขยายผลต่อไป ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าการสร้างระบบรักษาความปลอดภัยจึงถือได้ว่าเป็นยุทธศาสตร์สำคัญระดับชาติที่จะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

3. รูปแบบที่เหมาะสมของการรักษาความปลอดภัยสำหรับกองทัพบก

รูปแบบที่เหมาะสมของการรักษาความปลอดภัยที่จะนำมาใช้ในกองทัพบกในอนาคตจากการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญในหัวข้อที่ผ่านมาพบว่าประกอบด้วย 5 องค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ 1) นโยบายด้านความปลอดภัย 2) การกำหนดแนวปฏิบัติโครงสร้างและรูปแบบการรักษาความปลอดภัยของหน่วยงานความมั่นคง 3) นวัตกรรมและเทคโนโลยี 4) กระบวนการสร้างความเข้าใจกับประชาชนและเจ้าหน้าที่ และ 5) การบริหารและการประเมินความเสี่ยง

ดังนั้น ในการกำหนดรูปแบบที่เหมาะสมควรขึ้นอยู่กับนโยบายการจัดโครงสร้างตามภาระหน้าที่ การกำหนดมาตรการในการปฏิบัติงาน การกำหนดแผนงานตามภารกิจ การสนับสนุนทั้งทางด้านกำลังพลและงบประมาณ ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินงานด้านการรักษาความปลอดภัยมีประสิทธิภาพสูงสุด

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยการพัฒนาขีดความสามารถทางด้านการรักษาความปลอดภัย เพื่อให้ทัดเทียมกับมาตรฐานการรักษาความปลอดภัยสากล และเกิดประโยชน์ในการนำไปใช้แก้ปัญหาด้านความมั่นคงของหน่วยงานที่ขึ้นตรงกับกองทัพต่อไป

2. ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงลึกถึงแผนงานและมาตรการในการพัฒนาระบบรักษาความปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อให้ได้รูปแบบระบบรักษาความปลอดภัยของกองทัพบกไทยและหน่วยงานทางความมั่นคงที่ทันสมัยมากยิ่งขึ้น
3. ควรมีการศึกษาวิจัยและพัฒนามาตรฐานด้านการรักษาความปลอดภัยที่สามารถเชื่อมโยงนโยบายแห่งรัฐกับหน่วยงานทางความมั่นคง องค์กรต่อต้านการก่อการร้าย ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และภาคประชาชน เพื่อให้ได้รูปแบบของเทคโนโลยีระบบรักษาความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพภายใต้มาตรฐานเดียวกัน

เอกสารอ้างอิง

- คณะทำงาน KM สำนัก 10 สขช. พัฒนาการจากอดีตถึงปัจจุบันสู่อนาคตเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ. เข้าถึงได้จาก <https://www.nia.go.th/FILEROOM/CABFRM01/DRAWER01/GENERAL/DATA0020/00020479.PDF>
- ชูเกียรติ มาลินีรัตน์. (2558). *มาตรการรักษาความปลอดภัยหน่วยงานของรัฐเพื่อรับมือการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน Security Measures for Public Organization Toward ASEAN*. เข้าถึงได้จาก <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/ratthapirak/article/view/58852/48490>
- เดช จรุงเรืองฤทธิ์. (2549). ความรู้พื้นฐานเรื่องการรักษาความปลอดภัยสำหรับผู้บริหาร. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พงศ์ศักดิ์ ผกามาศ และคณะ. (2561). รูปแบบการพัฒนาระบบเทคโนโลยีการรักษาความปลอดภัยสำหรับกองทัพในอนาคต. *วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล*, 1(1), 58-83.
- พงษ์ศักดิ์ ชงประยูร. (2558). *มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยในการบินพลเรือน*. *วารสารสังคมศาสตร์วิชาการ*, 8(3), 146-162.
- ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554. (2554, 17 มิถุนายน). ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่ 128 ตอนพิเศษ 61 ง. หน้า 1-2. เข้าถึงได้จาก <http://www.oic.go.th/FILEWEB/CABINFOCENTER2/DRAWER019/GENERAL/DATA0000/00000012.PDF>
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (2560). ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2552. เข้าถึงได้จาก <https://www.pcccr.ac.th/filesAttach/OIT/O6/7/24.pdf>
- Gray, B. (2005). *The Role of the Security Analyst in the Systems Development Life Cycle*. Retrieved from <https://www.sans.org/reading-room/whitepapers/awareness/role-security-analyst-systems->

development-life-cycle-1601

Paul R. Baker and Daniel J. Benny. (2016). *The Complete Guide to Physical Security*: Auerbach Publications.

Reid, R. N. (2005). *Facility Manager's Guide to Security Protecting Your Assets*: River Publishers

ประวัติย่อผู้วิจัย

ยศ ชื่อ	พันเอก อิทธิชัย ใจกล้า
วัน เดือน ปีเกิด	2 ธันวาคม 2513
ประวัติสำเร็จการศึกษา	
พ.ศ. 2537 - 2541	วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
พ.ศ. 2551	โรงเรียนเสนาธิการทหารบก หลักสูตรหลักประจำ ชุดที่ 87
พ.ศ. 2553 - 2556	นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2548 - 2549	ผู้บังคับกองร้อยทหารสารวัตร มณฑลทหารบกที่ 22
พ.ศ. 2550 - 2551	ผู้บังคับกองร้อยทหารสารวัตร กองพลทหารราบที่ 3
พ.ศ. 2552 - 2555	ผู้ช่วยนายทหารฝ่ายยุทธการ กองทัพบกที่ 4
พ.ศ. 2556 - 2560	นายทหารฝ่ายยุทธการ กองบัญชาการช่วยรบที่ 2
พ.ศ. 2561 - 2562	ผู้บังคับกองพันทหารสารวัตรที่ 21
พ.ศ. 2562 - 2563	หัวหน้าฝ่ายสรรพกำลัง มณฑลทหารบกที่ 21
ตำแหน่งปัจจุบัน	
พ.ศ. 2563 - ปัจจุบัน	หัวหน้ากองกำลังพล มณฑลทหารบกที่ 21

